

Beslissing ten gronde 12/2025 van 22 januari 2025

Dossiernummer : DOS-2020-05957

Betreft : Vingerafdrukken voor elektronische identiteitskaart

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke HUMANS, voorzitter, alleenzetelend;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: Mevrouw X, hierna “de klager”

De verweerder: Y, hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Op 12 januari 2021 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder, een gemeente.
2. Het voorwerp van de klacht betreft de uitreiking van een nieuwe identiteitskaart waarbij de verweerder vier vingerafdrukken zou nemen van elke hand. Artikel 6, §2, 8° van de wet van 19 juli 1991¹ bepaalt echter dat één vingerafdruk van elke hand mag worden genomen. De klager voert aan dat er geen transparante informatieverstrekking door de stad (...) werd gegeven, nadat daarom werd verzocht na de afname van de vingerafdrukken, en ook geen rechtsgrond kon worden gegeven voor het verplicht afstaan van vier vingerafdrukken per hand. De klager verwijst hiervoor naar correspondentie met de verweerder per e-mail d.d. 17 december 2020 en 22 december 2020, zoals toegevoegd aan de klacht. De klager stelt dat niet alleen meer vingerafdrukken werden genomen dan wettelijk toegelaten voor de identiteitskaart, maar dat het ook mogelijk is dat de verweerder de overige vingerafdrukken zal aanwenden voor andere doeleinden.
3. Op 19 januari 2021 meldt de klager aan de Eerstelijnsdienst dat bij het afhalen van de elektronische identiteitskaart opnieuw acht vingers werden gescand om de identiteitskaart te activeren. Dit leidt er volgens de klager toe dat de bewering door de verweerder dat de overige vingerafdrukken, behoudens de enige afdruk per hand die door de wet is voorgeschreven, niet worden vernietigd.
4. Op 29 januari 2021 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van artikel 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
5. Op 16 juni 2023 beslist de Geschillenkamer op grond van artikel 95, §1, 1° en artikel 98 WOG dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde en worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van deze in artikel 98 WOG. Tevens worden zij op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen.

De uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder werd daarbij vastgelegd op 11 augustus 2023, deze voor de conclusie van repliek van de klager op

---

¹ Art. 6, §2. De identiteitskaart en de vreemdelingenkaart bevatten naast de handtekening van de houder ook persoonsgegevens die met het blote oog zichtbaar en elektronisch leesbaar zijn.

De elektronisch leesbare gegevens van persoonlijke aard betreffen :

[...]

8° het digitale beeld van de vingerafdrukken van de wijsvinger van de linker- en van de rechterhand van de houder of, in geval van invaliditeit of ongeschiktheid, van een andere vinger van elke hand; de Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de voorwaarden en nadere regels voor het nemen van het digitale beeld van de vingerafdrukken.

1 september 2023 en deze voor de conclusie van repliek van de verweerder op 22 september 2023.

6. Op 19 juni 2023 vraagt de verweerder een kopie van het dossier (artikel 95, § 2, 3° WOG), dewelke hem werd overgemaakt op 21 juni 2023.
7. Op 10 augustus 2023 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege de verweerder.
8. Ingevolge het uitblijven van een conclusie van antwoord vanwege de klager wordt door de verweerder geen conclusie van repliek ingediend.
9. Op 26 november 2024 ontvangt de Geschillenkamer het verzoek van de verweerder tot mededeling van de stand van zaken in dit dossier.
10. Voorafgaand aan de motivering wijst de Geschillenkamer erop dat de omlooptijd van deze procedure (te) lang is geweest, mede ten gevolge van het grote aantal dossiers dat bij de Geschillenkamer in behandeling is.

II. Motivering

a) *Rechtmatigheid van de verwerking en transparantie (artikel 5.1 a) AVG juncto artikel 6 AVG, 12 en 13 AVG)*

11. Voor wat betreft de toepasselijke regelgeving verwijst de verweerder naar het Koninklijk besluit van 25 maart 2003 *betreffende de identiteitskaarten*, meer bepaald artikel 3, §5², teneinde de verwerking van de vingerafdrukken te rechtvaardigen met het oog op het uitreiken van de elektronische identiteitskaart.
12. De Geschillenkamer stelt vast dat het betreffende Koninklijk besluit werd genomen in uitvoering van de wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten*, inzonderheid artikel 6, §2, al. 3, waarin is opgenomen dat bij Koninklijk besluit de voorwaarden en nadere regels voor het nemen van het digitale beeld van de vingerafdruk dienen te worden bepaald³.

---

² Artikel 3, §5 Koninklijk besluit van 25 maart 2003:

[...]

De vingerafdrukken worden op initiatief van het gemeentebestuur door middel van ad hoc sensors gedigitaliseerd. Het digitale beeld van deze afdrucken wordt via de diensten van het Rijksregister op beveiligde wijze doorgestuurd naar de producent van de identiteitskaart om erin elektronisch te worden geïntegreerd.

[...]

Wanneer er geen vingerafdrukken kunnen worden genomen van de wijsvingers of van één ervan, omdat zij niet goed genoeg zijn of wegens een handicap of een ziekte, worden er vingerafdrukken genomen van een andere vinger in volgende rangorde: 1) wijsvinger, 2) middelvinger, 3) ringvinger, 4) pink, 5) duim. Wanneer, in voorkomend geval, de vingerafdrukken van slechts één enkele vinger onder de voornoemde vingers kunnen worden genomen, wordt een identiteitskaart of een vreemdelingenkaart met enkel die vingerafdrukken uitgereikt. In elk geval, zal er per hand hoogstens één vingerafdruk geregistreerd worden.

³ Artikel 6, §2 Wet van 19 juli 1991:

De verwerking van vingerafdrukken in de chip van de identiteitskaart ligt in lijn met de Europese verordening 2019/1157 van 20 juni 2019⁴ waardoor de lidstaten ingevolge artikel 3.5 van deze verordening ertoe worden verplicht om de vingerafdrukken te integreren in de identiteitskaart⁵.

13. Hieruit volgt dat de Geschillenkamer van oordeel is dat de verweerder vingerafdrukken bij de aanmaak van identiteitskaarten op rechtmatige wijze verwerkt in de zin van artikel 6.1 c) AVG, aangezien er onmiskenbaar een wettelijke verplichting op de verweerder rust om vingerafdrukken op te nemen in de identiteitskaarten. Bijgevolg is er **geen inbreuk op artikel 5.1 a) AVG juncto artikel 6 AVG**.
14. Het bestaan van een geldige rechtsgrond neemt echter niet weg dat ook de overige bepalingen van de AVG dienen te worden nageleefd, waaronder het transparantiebeginsel zoals opgenomen in artikel 5. 1. a) AVG juncto artikelen 12 en 13 AVG, aangezien in voorliggend geval de verweerder de persoonsgegevens rechtstreeks van de klager heeft verkregen. Met het oog op het verzekeren van een transparante gegevensverwerking dient de verwerkingsverantwoordelijke, zijnde de verweerder, de betrokken klager reeds op het ogenblik van de gegevensinzameling te informeren over de elementen vermeld in artikel 13 AVG⁶.

---

§ 2. De identiteitskaart en de vreemdelingenkaart bevatten naast de handtekening van de houder ook persoonsgegevens die met het blote oog zichtbaar en elektronisch leesbaar zijn.

[...]

De elektronisch leesbare gegevens van persoonlijke aard betreffen:

[...]

8° het digitale beeld van de vingerafdrukken van de wijsvinger van de linker- en van de rechterhand van de houder of, in geval van invaliditeit of ongeschiktheid, van een andere vinger van elke hand; de Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de voorwaarden en nadere regels voor het nemen van het digitale beeld van de vingerafdrukken;

⁴ Verordening (EU) 2019/1157 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de versterking van de beveiliging van identiteitskaarten van burgers van de Unie en van verblijfsdocumenten afgegeven aan burgers van de Unie en hun familieleden die hun recht van vrij verkeer uitoefenen; Zie hiervoor: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R1157>

⁵ Artikel 3.

[...]

5. De identiteitskaart bevat een opslagmedium dat aan de hoogste veiligheidseisen voldoet en dat een gezichtsopname en twee vingerafdrukbeelden van de houder van de kaart bevat, in een digitaal formaat. Voor het verzamelen van biometrische gegevens passen de lidstaten de technische specificaties toe die zijn vastgesteld bij Uitvoeringsbesluit C (2018) 7767 van de Commissie

⁶ Artikel 13.1. AVG. Wanneer persoonsgegevens betreffende een betrokkene bij die persoon worden verzameld, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene bij de verkrijging van de persoonsgegevens al de volgende informatie:

- a) de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de verwerkingsverantwoordelijke;
- b) in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;
- c) de verwerkingsdoelstellingen waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, alsook de rechtsgrond voor de verwerking; 4.5.2016 L 119/40 Publicatieblad van de Europese Unie NL
- d) de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, indien de verwerking op artikel 6, lid 1, punt f), is gebaseerd; d) in voorkomend geval, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens;
- e) in voorkomend geval, dat de verwerkingsverantwoordelijke het voornemen heeft de persoonsgegevens door te geven aan een derde land of een internationale organisatie; of er al dan niet een adequaatheidsbesluit van de Commissie bestaat; of, in

15. In het dossier bevinden zich geen stukken waaruit blijkt dat de klager al dan niet de vereiste informatie heeft verkregen *op het ogenblik dat de vingerafdrukken werden afgestaan* waardoor de procedure voor het aanmaken van de eID van start zou kunnen gaan. De klager legt enkel e-mail correspondentie voor tussen haar vader en de verweerder waarin haar vader de verweerder *na de feiten* verzoekt om toelichting omtrent doeleinden en rechtsgrond met betrekking tot de verwerking van vingerafdrukken door de verweerder. De klager brengt ook geen stukken bij waaruit blijkt dat zij zelf om de betreffende informatie verzocht in haar hoedanigheid van betrokkene in de zin van artikel 4.1 AVG *juncto* artikel 15.1 AVG. De klager heeft immers de leeftijd van 18 jaar bereikt op het ogenblik van de feiten en beschikt dan als meerderjarige zelf over het recht om de betreffende informatie op te vragen op grond van artikel 15.1 AVG⁷. Uit het dossier blijkt echter niet dat de klager zelf de verweerder heeft verzocht om informatie omtrent de persoonsgegevens die op haar betrekking hebben.

---

het geval van in artikel 46, artikel 47 of artikel 49, lid 1, tweede alinea, bedoelde doorgiften, welke de passende of geschikte waarborgen zijn, hoe er een kopie van kan worden verkregen of waar ze kunnen worden geraadpleegd.

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene bij de verkrijging van de persoonsgegevens de volgende aanvullende informatie om een behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen:

- a) de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria ter bepaling van die termijn;
- b) dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken om inzage van en rectificatie of wissing van de persoonsgegevens of beperking van de hem betreffende verwerking, alsmede het recht tegen de verwerking bezwaar te maken en het recht op gegevensoverdraagbaarheid;
- c) wanneer de verwerking op artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), is gebaseerd, dat de betrokkene het recht heeft de toestemming te allen tijde in te trekken, zonder dat dit afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de verwerking op basis van de toestemming vóór de intrekking daarvan;
- d) dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;
- e) of de verstrekking van persoonsgegevens een wettelijke of contractuele verplichting is dan wel een noodzakelijke voorwaarde om een overeenkomst te sluiten, en of de betrokkene verplicht is de persoonsgegevens te verstrekken en wat de mogelijke gevolgen zijn wanneer deze gegevens niet worden verstrekt;
- f) het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.

3. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke voornemens is de persoonsgegevens verder te verwerken voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene vóór die verdere verwerking informatie over dat andere doel en alle relevante verdere informatie als bedoeld in lid 2.

4. De leden 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing wanneer en voor zover de betrokkene reeds over de informatie beschikt.

⁷ Artikel 15.1. AVG

De betrokkene heeft het recht om van de verwerkingsverantwoordelijke uitsluitend te verkrijgen over het al dan niet verwerken van hem betreffende persoonsgegevens en, wanneer dat het geval is, om inzage te verkrijgen van die persoonsgegevens en van de volgende informatie [eigen onderlijning]:

- a) de verwerkingsdoeleinden;
- b) de betrokken categorieën van persoonsgegevens;
- c) de ontvangers of categorieën van ontvangers aan wie de persoonsgegevens zijn of zullen worden verstrekt, met name ontvangers in derde landen of internationale organisaties;
- d) indien mogelijk, de periode gedurende welke de persoonsgegevens naar verwachting zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen;
- e) dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken dat persoonsgegevens worden gerectificeerd of gewist, of dat de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens wordt beperkt, alsmede het recht tegen die verwerking bezwaar te maken;
- f) dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;
- g) wanneer de persoonsgegevens niet bij de betrokkene worden verzameld, alle beschikbare informatie over de bron van die gegevens;

16. Hoewel de klager niet concreet ingaat op welke informatie zij al dan niet heeft verkregen *bij de afname van de vingerafdrukken*, brengt de Geschillenkamer niettemin in herinnering dat de verweerder aan de betrokkene alle informatie overeenkomstig artikel 13 AVG dient te verstrekken bij de eerste afname van de vingerafdrukken. Dit betekent dat de verwerkingsverantwoordelijke actief stappen moet ondernemen om de informatie in kwestie aan de betrokkene te bezorgen. Ingevolge artikel 12.1 AVG⁸ is schriftelijke informatieverstrekking aan of communicatie met betrokkenen de standaardvorm. Indien gebruik wordt gemaakt van schriftelijke elektronische middelen kan ook een gelaagde privacyverklaring/mededeling worden gebruikt. In elk geval is het van belang erop te wijzen dat de tot een betrokkene gerichte informatie in haar geheel beschikbaar dient te zijn op één enkele plaats of in één enkel (papieren of digitaal) document, waartoe de betrokkene gemakkelijk toegang heeft indien hij of zij de voor hem of haar bestemde informatie in haar geheel wil raadplegen⁹.
17. De Geschillenkamer benadrukt dat op de verweerder niet alleen de verplichting rust om de informatie te verstrekken waaromtrent de betrokkene verzoekt bij de uitoefening van diens recht van inzage (artikel 15 AVG), hetwelk betrekking heeft op persoonsgegevens die reeds door de verwerkingsverantwoordelijke worden verwerkt. De verwerkingsverantwoordelijke heeft daarnaast ook de verplichting om reeds *bij de verkrijging* van de persoonsgegevens van de betrokkene – dus reeds van bij aanvang – de informatie te verstrekken overeenkomstig artikel 13 AVG in geval van verzameling van de persoonsgegevens bij de betrokkene zelf. Een degelijke informatieverstrekking in de zin van artikel 13 AVG voorkomt onduidelijkheid in hoofde van de betrokkene en anticipeert op vragen tot verheldering vanwege de betrokkene.

b) Beginsel van doelbinding (artikel 5.1 b) AVG) en minimale gegevensverwerking (artikel 5.1 c) AVG)

18. De klager voert aan te vrezen dat bij het nemen van een afdruk van meerdere vingers van elke hand, de afdrukken voor andere doeleinden zullen worden gebruikt door de verweerder.
19. De verweerder ontkent dat de genomen vingerafdrukken op ook maar enigerlei wijze voor enig ander doeleinde worden aangewend dan enkel en alleen de integratie van één enkele vingerafdruk per hand op de RFID-chip van de identiteitskaart. De verweerder licht toe dat bij

---

h) het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.

⁸ Artikel 12.1 AVG. *De verwerkingsverantwoordelijke neemt passende maatregelen opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14 bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt, in het bijzonder wanneer de informatie specifiek voor een kind bestemd is. De informatie wordt schriftelijk of met andere middelen, met inbegrip van, indien dit passend is, elektronische middelen, verstrekt. Indien de betrokkene daarom verzoekt, kan de informatie mondeling worden meegedeeld, op voorwaarde dat de identiteit van de betrokkene met andere middelen bewezen is.*

⁹ Zie in dit verband ook de Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679, inzonderheid randnr 17, 35 -38, te raadplegen op <https://ec.europa.eu/newsroom/article29/items/622227>

de aanvraagprocedure van een eID de standaardwerkwijze wordt gevolgd die de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken aanbeveelt¹⁰. Er worden daarbij standaard acht vingers gescand teneinde na te gaan welke vinger per hand de beste kwaliteit van vingerafdruk heeft. Van deze vingerafdrukken wordt telkens maximum één vingerafdruk, deze met de beste kwaliteit, per hand opgeslagen. De vingerafdruk met de beste kwaliteit wordt automatisch gedetecteerd door het computerprogramma. Bij het afronden van de aanvraag van een eID worden telkens slechts twee afdrukken – één per hand – opgeslagen. De overige afdrukken worden niet meer bewaard. De twee opgeslagen vingerafdrukken worden, zoals wettelijk bepaald, gebruikt om op de chip van de eID te plaatsen. Zodra deze twee vingerafdrukken op de chip zijn geplaatst, worden ook deze afdrukken vernietigd in het tijdelijke en beveiligde opslagsysteem dat nodig is om beide vingerafdrukken op de chip te kunnen plaatsen.

20. Voor wat betreft de tijdelijke bewaring verwijst de verweerder naar artikel 3, §5, al. 2 van het voormelde Koninklijk besluit van 25 maart 2003¹¹ waarin is bepaald dat de vingerafdrukken op initiatief van het gemeentebestuur worden gedigitaliseerd door middel van ad hoc sensors. Het digitale beeld van deze afdrukken wordt via de diensten van het Rijksregister op beveiligde wijze doorgestuurd naar de producent van de identiteitskaart om erin elektronisch te worden geïntegreerd. De verweerder benadrukt dat de procedure zoals beschreven op de website van de FOD Binnenlandse Zaken wordt gevolgd. Dit betekent dat na registratie van de vingerafdrukken, deze maximaal drie maanden worden bijgehouden voor de productie van de kaart. Die periode is nodig om ervoor te zorgen dat de kaartproducent de juiste gegevens op de chip kan plaatsen. Zo wordt ook vermeden dat de vingerafdrukken opnieuw moeten worden geregistreerd bij een eventueel technisch defect. Uiterlijk drie maanden na de registratie van de vingerafdrukken worden deze uit het systeem verwijderd en bevindt zich enkel nog op de chip van de eID één vingerafdruk per hand.
21. Zodra de kaart wordt geactiveerd, wordt opnieuw gevraagd om vingerafdrukken af te staan. Die afdrukken worden dan vergeleken met de afdrukken op de chip van de nieuwe eID om te voorkomen dat iemand anders de eID afhaalt in de plaats van diegene aan wie de kaart toebehoort. Vermits de gemeente waar de eID wordt afgehaald, in dit geval de verweerder, zelf niet weet welke vingerafdruk de beste kwaliteit heeft en wordt bewaard op de chip, worden opnieuw acht vingerafdrukken genomen bij het afhalen van de eID. De toepassing selecteert uit de pas genomen vingerafdrukken de afdrukken van de vingers die zich in de RFID-chip bevinden, zodanig dat de net genomen afdruk kan worden vergeleken met deze opgenomen in de chip.

---

¹⁰ <https://www.vernieuwde-eid.be/>

¹¹ Artikel 3, §5, al. 2 van het Koninklijk besluit *betreffende de identiteitskaarten*:

De vingerafdrukken worden op initiatief van het gemeentebestuur door middel van ad hoc sensors gedigitaliseerd. Het digitale beeld van deze afdrukken wordt via de diensten van het Rijksregister op beveiligde wijze doorgestuurd naar de producent van de identiteitskaart om erin elektronisch te worden geïntegreerd.

22. De Geschillenkamer komt tot het besluit dat er geen enkele gegronde reden, noch enige indicatie is om op basis van de elementen van het dossier aan te nemen dat de afgenomen vingerafdrukken worden aangewend voor een ander doeleinde dan de aanmaak van een eID, zodanig dat er **geen inbreuk op artikel 5.1 b) AVG** kan worden vastgesteld.
23. Bovendien blijkt dat hoewel er meerdere vingerafdrukken per hand worden verwerkt, deze werkwijze is ingegeven vanuit de overweging dat wettelijk is voorgeschreven dat de vingerafdruk van de beste kwaliteit in de chip dient te worden geïntegreerd (artikel 3, §5, al. 5 van het KB van 25 maart 2003¹²) waardoor wordt verantwoord dat een afdruk van meerdere vingers per hand dient te worden genomen met het oog op selectie van de beste en slechts één enkele vingerafdruk per hand, weliswaar met respect voor de rangorde zoals bepaald in artikel 3, §5, al. 5 van voormeld Koninklijk besluit van 25 maart 2003.
24. Essentieel hierbij is de tijdelijke opslag van de vingerafdrukken in het bestand van de kaartproducent voor een periode van maximum drie maanden. Dit is in overeenstemming met artikel 6, §2, al. 5 van de Wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten*¹³ waarin is bepaald dat het digitale beeld van de vingerafdrukken enkel mag worden bewaard gedurende de tijd die nodig is voor het aanmaken en afgeven van de identiteitskaart en in elk geval niet langer dan drie maanden, waarna deze in elk geval moet worden vernietigd. Door deze strikt opgelegde, korte termijn wordt verzekerd dat de vingerafdrukken niet langer worden bewaard dan nodig. De beperkte bewaartermijn draagt bij tot de minimale gegevensverwerking doordat na de selectie van de beste vingerafdruk per hand de overige vingerafdrukken worden verwijderd en vervolgens na de afhaling van de eID door de betrokkene ook de vingerafdrukken die werden opgenomen in de RFID-chip van de Eid worden verwijderd uit het bestand van de kaartproducent.
25. De verweerder toont aan dat de afname van meerdere vingerafdrukken een louter technische modaliteit is die de verweerder in staat stelt om op efficiënte wijze de eID door de kaartproducent te laten aanmaken binnen een redelijk kort tijdsbestek met de nodige beveiligingswaarborgen met vernietiging van alle vingerafdrukken na de wettelijk bepaalde periode van drie maanden.

---

¹² Artikel 3, §5, al. 5 Koninklijk besluit van 25 maart 2003 *betreffende de identiteitskaarten*:

Wanneer er geen vingerafdrukken kunnen worden genomen van de wijsvingers of van één ervan, omdat zij niet goed genoeg zijn of wegens een handicap of een ziekte, worden er vingerafdrukken genomen van een andere vinger in volgende rangorde: 1) wijsvinger, 2) middelvinger, 3) ringvinger, 4) pink, 5) duim. Wanneer, in voorkomend geval, de vingerafdrukken van slechts één enkele vinger onder de voornoemde vingers kunnen worden genomen, wordt een identiteitskaart of een vreemdelingenkaart met enkel die vingerafdrukken uitgereikt. In elk geval, zal er per hand hoogstens één vingerafdruk geregistreerd worden.

¹³ Artikel 6, §2, al. 5 van de Wet van 19 juli 1991:

De informatie als bedoeld in het derde lid, 8°, mag enkel worden bewaard gedurende de tijd die nodig is voor het aanmaken en afgeven van de identiteitskaart en in elk geval niet langer dan drie maanden, met dien verstande dat na die periode van drie maanden de gegevens hoe dan ook moeten worden vernietigd en verwijderd.

26. De vingerafdrukken die opgeslagen zijn in de RFID-chip, zijn immers beschermd door hetzelfde veiligheidsmechanisme als datgene dat gebruikt wordt voor de paspoorten en voor de verblijfstitels van onderdanen van derde landen¹⁴. Dit veiligheidsmechanisme wordt opgelegd door de EU-norm betreffende de reisdocumenten¹⁵ en bestaat erin enkel toegang te verlenen tot de vingerafdrukken aan de gemachtigde lezers via elektronische certificaten. De Geschillenkamer stelt hierbij ook vast dat de verweerder verwijst naar de overeenkomst die in dat verband werd afgesloten tussen de verweerder en de Belgische staat¹⁶. Alsook bepaalt artikel 6, §2, al. 6 van de Wet van 19 juli 1991 uitdrukkelijk en op limitatieve wijze wie toegang heeft tot de vingerafdrukken op de RFID-chip¹⁷.
27. De garantie die wordt geboden, namelijk dat deze bewaring van de vingerafdrukken tijdelijk is met het oog op selectie van de beste afdruk per hand, en dit voor een korte periode van maximaal drie maanden, waarbij deze tijdelijke opslag op een beveiligde wijze gebeurt enkel met het oog op de productie van de eID, brengt de Geschillenkamer tot het besluit dat het beginsel van minimale gegevensverwerking wordt gerespecteerd in het licht van het nagestreefde doeleinde bestaande uit het aanmaken van de eID overeenkomstig de wettelijke bepalingen van de wet van, inzonderheid artikel 6, §2 van de wet van 19 juli 1991¹⁸ waarin de informatie is bepaald die dient te worden opgenomen in de eID, met inbegrip van de vingerafdrukken als elektronisch leesbaar persoonsgegeven. Dit leidt ertoe dat de Geschillenkamer van oordeel is dat er **geen inbreuk op artikel 5.1 c) AVG** is gepleegd.

---

¹⁴ <https://www.ibz.rn.fgov.be/nl/identiteitsdocumenten/eid/eid-en-gdpr/>

¹⁵ Verordening (EG) Nr. 2252/2004 van de Raad van 13 december 2004 *betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten*

¹⁶ Stuk 4 bij de conclusie van de verweerder: "Overeenkomst tussen de Belgische Staat en de Y betreffende de afgifte van biometrische verblijfstitels aan onderdanen van derde landen en van biometrische paspoorten aan Belgische burgers"

¹⁷ Artikel 6, §2, al. 5 van de Wet van 19 juli 1991:

Zijn ertoe gemachtigd de informatie als bedoeld in het derde lid, 8°, te lezen:

- *het gemeentepersoneel dat belast is met de afgifte van de identiteitskaarten;*
- *de politiediensten, voor zover zulks noodzakelijk is voor het vervullen van hun wettelijke opdrachten van bestuurlijke en gerechtelijke politie in het raam van de fraudebestrijding, meer bepaald de bestrijding van mensenhandel en -smokkel, oplichting en misbruik van vertrouwen, witwaspraktijken, terrorisme, valsheid en gebruik van valse stukken, aanmatiging van naam en gebruik van een valse naam, schendingen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsook belemmering van opdrachten van bestuurlijke politie;*
- *het personeel dat belast is met de grenscontrole, zowel in België als in het buitenland;*
- *de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken, voor zover zulks noodzakelijk is in het raam van de opsporing en vaststelling van inbreuken op de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;*
- *de personeelsleden van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken en het daartoe door de ambassadeur of de consul persoonlijk gemachtigd diplomatiek en consulaire personeel, voor zover zulks noodzakelijk is in het raam van de fraudebestrijding;*
- *de onderneming die belast is met de productie van de identiteitskaarten, alsook de personen binnen die onderneming die daartoe een strikt omschreven machtiging hebben, uitsluitend met het oog op het produceren en afgeven van de identiteitskaarten.*

¹⁸ Wet van 19 juli 1991 *betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten*

28. Uit het geheel van elementen zoals hiervoor uiteengezet, blijkt dat er in het onderhavige dossier geen sprake is van enige inbreuk op de AVG, zodanig dat de Geschillenkamer van oordeel is dat er geen verder gevolg aan de klacht dient te worden gegeven.

III. Publicatie van de beslissing

29. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van artikel 100, §1, 1° WOG, voorliggende klacht te seponeren gelet op het feit dat er dienaangaande geen inbreuk op de AVG kan worden vastgesteld.

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (hof van beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

Een dergelijk beroep kan worden aangetekend middels een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijk Wetboek opgesomde vermeldingen dient te bevatten¹⁹. Het verzoekschrift op tegenspraak dient te worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.²⁰, dan wel via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

(get). Hielke HJUMANS

Voorzitter van de Geschillenkamer

---

¹⁹ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

²⁰ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.